

מבגש

לעבודה חינוכית-סוציאלית

גיליון מיוחד בנושא:

ילדות דיגיטלית:
מקומם של המדיה הדיגיטליים
בחייהם של ילדים ובני נוער

עורכת-אורחת: פרופ' נלי אליאט

כרך ל' • גיליון 55
טבת תשפ"ג – דצמבר 2022

יוצא לאור על ידי:

אפשר
עמותה לפיתוח שירותי רווחה וחינוך

פתח דבר

ילדות דיגיטלית: אתגרים והזדמנויות

נלי אליאס

תקציר

במהלך העשורים האחרונים, חקר הסוגיות הקשורות בתפקיד המדיה בחייהם של ילדים ובני נוער עשה קפיצת מדרגה משמעותית במספר המחקרים שהופקו, בנושאים שנדונו ובמתודולוגיות שיושמו. תהליך זה הואץ ביתר שאת בעידן הדיגיטלי, אשר יצר מגוון גדול יותר של תכנים, דרכי גישה למדיה ופרקטיקות חדשות של צריכת תכנים ויצירתם. מצב זה הוליד אתגרים מחקריים חדשים והניב תובנות חדשות באשר לילדות והתבגרות בסביבה רווית טכנולוגיות דיגיטליות והשפעותיהן של טכנולוגיות אלו על תהליכי ההתפתחות, גיבוש זהות, יחסים במשפחה ורווחתם הנפשית של ילדים ומתבגרים. מאמר פתיחה זה סוקר ממעוף הציפור את תחומי המחקר המרכזיים אשר מפיגשים בין ילדים, בני נוער והוריהם לבין מדיה דיגיטליים, תוך הפניית הזרקור על תהליכים מהותיים שטמונים ב"ילדות דיגיטלית" והשלכותיהם על התפתחות קוגניטיבית, רגשית וחברתית.

מילות מפתח: ילדים, בני נוער, הורים, מדיה דיגיטליים

במהלך העשורים האחרונים, חקר הסוגיות הקשורות בתפקיד המדיה בחייהם של ילדים ובני נוער עשה קפיצת מדרגה משמעותית במספר המחקרים שהופקו, בנושאים שנדונו ובמתודולוגיות שיושמו. תהליך זה הואץ ביתר שאת בעידן הדיגיטלי, אשר יצר מגוון גדול יותר של תכנים, דרכי גישה למדיה ופרקטיקות חדשות של צריכת תכנים ויצירתם. מצב זה הוליד אתגרים מחקריים חדשים והניב תובנות חדשות באשר לילדות והתבגרות בסביבה רווית טכנולוגיות דיגיטליות והשפעותיהן של טכנולוגיות אלו על תהליכי ההתפתחות, גיבוש זהות, יחסים במשפחה ורווחתם הנפשית של ילדים ומתבגרים. מתוך כך, מסורת מחקרית המתפתחת בשנים האחרונות מדברת על מדיאטיזציה (mediatization) של הילדות, שלפיה תוכני מדיה ופלטפורמות דיגיטליות משפיעים על כל ההיבטים של חי הילדים, מהתפתחות אישית ועד לחיים החברתיים (Krotz, 2007).

עדויות אמפיריות עדכניות מצביעות על כך שילדים צעירים נמשכים למכשירים דיגיטליים מכיוון שמאפייני התפעול הקלים שלהם מאפשרים שימוש ביישומונים (אפליקציות) ובאתרים, ללא התערבות מבוגרים, מה שמקנה לילדים תחושת שליטה בטכנולוגיה (Holloway et al., 2014; Troseth et al., 2016). יתרה מזו, המשוב החיובי שמספקים היישומונים להשלמת משימה מוצלחת מעצים את תהליך הלמידה של הילדים ומגביר אצלם את תחושות המסוגלות, ההישג העצמאי והערך העצמי שלהם (Muis et al., 2015; Neumann, 2014).

מן הצד השני, מחקרים אחרים העלו חששות בנוגע להשלכות השליליות של המכשירים הדיגיטליים על התפתחותם של ילדים צעירים, במיוחד כשימוש זה נעשה במסגרת פרקטיקות הורות דיגיטליות. כך, למשל, שימוש תדיר בטלפון חכם ובמחשב לוח (טבלט) כ"שמרטפים" זמינים ונוחים או כ"מוצצים דיגיטליים", שנועד להרגיע את הילדים או לעודד אצלם התנהגות רצויה, עלול לשבש את התפתחותם של מנגנוני ויסות עצמיים ולטפח אצלם הרגלים בעייתיים של השימוש במדיה כן, חשיפה מרובה לתוכני מסך באמצעות המכשירים הדיגיטליים עלולה לעכב התפתחות שפתית ולצמצם תקשורת פנים אל פנים עם הורים, אחים או ילדים אחרים (Radesky et al., 2015). גם לשימוש של ההורים עצמם בטלפון הנייד בזמן שהם נמצאים עם ילדיהם, יש השפעה לא מבוטלת על איכות הקשר בינם לבין הילדים ואף על התפתחות הילדים לטווח הארוך. זאת משום שהעיסוק המרובה של ההורה במסך בזמן פעילות משותפת עם הילד, משדר היעדר זמינות רגשית ופוגע ברווחתם הנפשית ולעיתים אף בבטיחותם הפיזית של הילדים (Elias et al., 2021).

חשובה לא פחות מסורת מחקרית נוספת, אשר מפנה את הזרקור לאופן שבו הורים מתווכים את השימוש של ילדיהם במדיה, בכדי לצמצם את ההשפעות השליליות של תוכן מסך ולהעצים את ההשפעות החיוביות. כיום הורים רבים מודעים לכך שחשיפה מוגברת למדיה עלולה לגרום לעוררות יתר, לעודד חיקוי התנהגות תוקפנית ולטפח הרגלים לא בריאים, כגון אכילה מול המסך, כל זה תוך צמצום פעילויות פנאי אחרות ומפגשים חברתיים מחוץ לרשת. לצד זאת, חשיפה מבוקרת לתוכני מסך לימודיים ופרו-חברתיים עשויה לקדם תהליכי למידה וחשיבה ביקורתית, בעוד ששימוש מושכל ביישומונים ובאתרים לימודיים יכול לקדם אוריינות דיגיטלית (Lemish, 2015).

עד לאחרונה, שלוש האסטרטגיות העיקריות שזוהו במחקרים היו אלו: (א) תיווך מגביל, שלפיו הורים קובעים כללים בנוגע לזמן השימוש במדיה ובחירת תוכן מותאם; (ב) תיווך מנחה, הכולל שיחות על תכנים שנצפו, מתן הסברים והבעת עמדות ביקורתיות כלפי המסרים התקשורתיים; (ג) צפייה משותפת של ההורים והילדים בתוכן מסך, מה שתורם לתחושת הקרבה ביניהם. עם התפתחות המדיה הדיגיטליים והנוכחות הגוברת שלהם בחיי הילדים, הספרות החלה לעסוק גם באסטרטגיות תיווך חדשות, כגון ניטור האופן שבו ילדים גולשים באינטרנט ופיקוח עליו ותיווך טכנולוגי, שנועד לסייע לילדים לרכוש אוריינות דיגיטלית (Li & Shin, 1999; Nathanson, 1999; Nikken & Schols, 2015; Valkenburg et al., 2017).

תחום מחקרי חשוב נוסף מתפתח מאז הכנסת המדיה הדיגיטליים לבתי הספר (Chiong & Shuler, 2010; Schofield-Clark, 2011). בהקשר זה, כבר ב-2006 התריע דיוויד בקינגהם, כי מספר הולך וגדל של צעירים מוצא את השימוש בטכנולוגיה בבתי ספר מוגבל, משעמם ולא רלוונטי – במיוחד בהשוואה לדרכים שבהן הם יכולים להשתמש בטכנולוגיה בשעות הפנאי שלהם (Buckingham, 2006). הפער החינוכי, התרבותי והטכנולוגי בין החוויות הדיגיטליות של צעירים בתוך הכיתה ובין אלו

שמחוצה לה מכונה, "הפער הדיגיטלי החדש", ובכדי לגשר עליו נדרשת רגישות מיוחדת לתרבויות הדיגיטליות העכשוויות של ילדים ובני נוער (Pereira et al., 2019).

זאת ועוד, מגפת הקורונה העולמית חשפה פערים נוספים שראויים לתשומת לב מחקרית. ביומן הרשת (בלוג) המשפיע שלה, טענה החוקרת הבריטית הנודעת סוניה ליווינגסטון שהמציאות החדשה של "דיגיטליות כברירת מחדל" מעוררת כמה חששות: ראשית, לא כל המשפחות יכולות להרשות לעצמן את הטכנולוגיה הנדרשת לתמיכה בלמידה מרחוק; יתרה מזו, הורים רבים עשויים להתקשות במציאת משאבים מקוונים המתאימים ליכולות ילדיהם ולנסיבות חייהם; לבסוף, ההשתתפות הרבה של הילדים במרחב המקוון במהלך הסגרים הבליטה עוד יותר את הסכנות הרבות הטמונות בו, בין אם הייתה זו בריונות ברשת ובין אם – מעקב מצד חברות מסחריות אחר הפעילות המקוונת של הילדים. במציאות חדשה זו, האוריינות הדיגיטלית של ההורים והילדים נחוצה יותר מאי-פעם, הן בכדי להיות מודעים יותר לסיכונים מקוונים והן כדי למצוא את האיזון הנכון בין אורח חיים לא מקוון לזה הדיגיטלי (Livingstone, 2020).

עם זאת, במהלך המגפה, למדיה דיגיטליים הייתה גם תרומה חשובה לרווחתם של ילדים ומשפחותיהם. לטענת דפנה למיש, אשר חוקרת ילדים ומדיה זה כארבעה עשורים בישראל ומחוצה לה, השימוש במדיה יכול לעזור לילדים והוריהם במהלך שהותם הממושכת בבית. השימוש באתרי האינטרנט, היישומונים ומשחקי המחשב יכול ללמד, לשעשע ולשחרר מתח ולחץ. יתרה מזו, הכלים החדשים לתקשורת בין-אישית עשויים להקל על שמירת קשר עם חברים וקרובי משפחה ולספק מסגרת לימודית חלופית במהלך סגירת מערכת החינוך (Lemish, 2020).

גיליון מיוחד זה הוא ראשון מסוגו בישראל, והוא מציע נקודת מבט עדכנית על המקום ההולך ומתעצם שמדיה דיגיטליים תופסים בחייהם של ילדים ובני נוער ועל ההשפעות הרבות שיש להם על התפתחותם. המאמרים שנכללים בו נכתבו על ידי חוקרות וחוקרים הבאים מתחומי ידע שונים, תוך שימוש בגישות מתודולוגיות מגוונות, אך המשותף לכולם הוא הפניית הזרקור המחקרי אל תהליכים מהותיים שטמונים ב"ילדות דיגיטלית" והשלכותיהם על התפתחות קוגניטיבית, רגשית וחברתית של ילדים ובני נוער.

גיליון זה בנוי מארבעה שערים, שכל אחד מאיר פן אחר במפגש המרתק בין ילדים, בני נוער ומדיה דיגיטליים. כולי תקווה שחוקרי האקדמיה ואנשי מקצוע שפוגשים בילדים ומתבגרים במהלך עבודתם, ימצאו בו עניין ותרומה להבנה טובה יותר של אתגרי הילדות בת זמננו. ברצוני להודות לעורכת "מפגש", פרופסור רבקה איזיקוביץ', על ההזדמנות לערוך גיליון זה, ולרכזת כתב העת, מרים גילת, על הסיוע הנדיב לאורך כל שלבי העבודה על הגיליון. לבסוף, תודתי נתונה גם לעמיתתי ועמיתותיי – הקוראים האנונימיים – אשר תרמו רבות להצלחת גיליון זה, בזכות המשוב היסודי והמועיל שניתן למחברים.

מדיה דיגיטליים בגיל הרך

השער הראשון מציג עדויות אמפיריות עדכניות על המקום ההולך וגדל של המדיה הדיגיטליים בילדות מוקדמת. השער נפתח במאמרו של מירן בוניאל-נסים ונעמה גלמן, אשר מספק הצצה נדירה אל תוך שימושי הטלפון החכם של אימהות אחרי לידה. מאמר זה מגלה כי הילדים חשופים למדיה דיגיטליים כבר בחודשים הראשונים לחייהם, וכי השימוש בטלפון החכם מציב אתגרים מורכבים בפני האימהות בכל הקשור למציאת האיזון בין השימוש במכשיר לבין הפניות לתינוק. בחלקו הראשון של המחקר, אשר היה מבוסס על סקר, נמצא כי אימהות אשר הציגו מסוגלות עצמית הורית נמוכה יותר התאפיינו בשימוש רב יותר ברשתות החברתיות וכן בנטייה מוגברת לשימוש בטלפון החכם בזמן האינטראקציה עם תינוקו. ואולם בחלקו השני של המחקר, אשר היה מבוסס על ראיונות עומק עם האימהות, הקוראים מגלים כי לא פעם האימהות פונות לרשתות החברתיות לצורכי תמיכה, שכה חשובה בשלב זה של חייהן. על כן, המחקר מדגיש הן את חשיבות הרשתות החברתיות בחיי אימהות אחרי לידה והן את הצורך בהגברת המודעות לשימוש מבוקר ומאוזן, במיוחד במהלך האינטראקציה עם התינוק והטיפול בו.

המאמר השני בשער נכתב על ידי עדנה אור, רינת כספי ויהודה בר-לב, והוא בוחן את ממדי צריכת המדיה של ילדים בני 4 עד 8 ואת השלכותיהם על כישוריהם המוטוריים, החברתיים והרגשיים. המחקר התבסס על מערך מקיף של איסוף מידע, אשר כלל 200 ילדים וילדות, אימהותיהם, גננות ומורות. ממצאי המחקר הראו כי מכל סוגי המדיה הזמינים במרחב הביתי, המכשירים הניידים הם המועדפים על מרבית הילדים. עוד נמצא כי היקף גבוה של שימוש במדיה מעכב את ההתפתחות של היכולת המוטורית והיכולת לזהות רגשות. מסקנות המחקר מדגישות את חשיבות הפעילות הגופנית והמפגשים החברתיים פנים אל פנים בילדות מוקדמת, בשילוב הגבלת צריכת מדיה, לטובת רכישת מיומנויות מפתח הדורשות התנסות ואימון.

הביטוי העצמי של בני נוער ברשתות החברתיות

השער השני עוסק בביטוי העצמי של בני נוער ברשתות החברתיות, שתופסות מקום חשוב יותר ויותר בכל תחומי חייהם. המאמר הראשון נכתב על ידי דגנית לוי ונטע קליגלר-וילנצ'יק, והוא מציג בפני הקוראים את חוויית הלמידה מרחוק בזמן הקורונה, דרך ניתוח סרטוני "טיקטוק" אשר הועלו על ידי בני נוער. ממצאי המחקר חושפים את הקוראים לא רק לחוויותיהם של התלמידים בישראל בתקופה ממושכת של למידה מקוונת, אשר נכפתה עליהם במהלך הסגרים, אלא גם לאופן שבו הם משתמשים בזמינויות של "טיקטוק" כדי להשמיע את קולם בדרכים יצירתיות. מחקר זה תורם להבנת הדרך שבה צעירים בישראל משתמשים ברשתות החברתיות כדי לבטא את עצמם בנושאים חברתיים ופוליטיים הנתפסים בעיניהם כרלוונטיים לחייהם האישיים.

המאמר השני נכתב על ידי שלומית פלדמן ושולמית אלמוג, והוא בוחן וממשיג את המשמעות הכלכלית של ייצור תכנים על ידי בני נוער ברשת. המאמר מתמקד בהיבטים הכלכליים המשולבים בפעילותם הדיגיטלית של בני נוער בפלטפורמה הפופולרית "יוטיוב", שבה בני נוער מקיימים עשייה יצרנית ענפה. המאמר מבקש לבחון פעילות זו דרך תפיסות רווחות בנוגע לעבודת ילדים ושילוב מרכיבים של פנאי ועבודה במרחב המקוון. המחקר חושף את המאפיינים הבולטים של עבודה שיש לפעילות הפנאי של אוכלוסייה צעירה ב"יוטיוב", ומעלה הצעות להכרה בפעילות באתר זה כעשייה יצרנית רצויה.

מדיה ובני נוער בסיכון

השער השלישי מוקדש למקום של המדיה הדיגיטליים בחייהם של בני נוער בסיכון. המאמר של חננאל רוזנברג, יעקב אופיר ומרים ביליג עוסק בקשר מקוון בין נוער בסיכון לאנשי סגל טיפולי. הראיונות עם אנשי סגל מתחומי הייעוץ, התמיכה והטיפול מגלים תפיסות חיוביות כלפי ערוצי תקשורת במדיה הדיגיטליים וחושפים הצלחות טיפוליות המושגות באמצעות רשתות חברתיות ויישומני מסרים מיידיים. במחקר נמצא כי התקשורת המקוונת משפרת את יכולות הסגל הטיפולי בשלושה תחומים מרכזיים: ניטור סכנות ומצוקה; יצירת קשר ראשוני ושמירה על קשר רציף ומשמעותי לאורך זמן; התערבות מיידית והענקת סיוע פסיכוסוציאלי. אל מול יתרונות אלו, עלו גם חששות משילוב של מדיה דיגיטליים בהליך הטיפולי, חששות שהיו קשורים לסוגיות של פרטיות וטשטוש הגבולות בין מטפלים למטופליהם. מחקר זה מדגיש את חשיבותה של האוריינות הדיגיטלית בקרב עובדי רווחה המטפלים בבני נוער בסיכון, אשר אמורה להעניק להם כלים לניצול מיטבי של המדיה הדיגיטליים בתהליך הטיפולי.

מאמרו של מיכל דולב-כהן ומיכל ללום עוסק בחשיבות המרחב המקוון בתהליך היציאה מהארון של בני נוער. ידוע כי המרחב המקוון מאפשר אנונימיות והסתרת זהות, לצד נגישות וזמינות, והוא עונה על הצורך של המתבגרים לקבל מידע ולהכיר אחרים במצב דומה, ללא צורך בחשיפת זהותם במרחב הפיזי. ואכן ממצאי המחקר מאירים את היתרונות הרבים של חיפוש מקוון של המידע הקשור לזהות להט"בית ואת הקשרים המקוונים אשר סיפקו לבני נוער תחושת שייכות, לצד נרמול רגשות. ואולם מחקר זה חושף גם מקרים שבהם בני הנוער נחשפו למידע שלא היה מותאם לגילם, ואשר לא היטיב עם תהליך היציאה מהארון. על כן, כמו במחקרם של רוזנברג ועמיתיו, גם כאן ממצאי המחקר מדגישים את חשיבותה של אוריינות דיגיטלית, שנועדה לשפר את המיומנויות של בני נוער בחיפוש וסינון של מידע ברשת והערכתו המושכלת והביקורתית.

מדיה בחיי ילדים ונוער – בין שגרת היום ליום לחוויית משבר קיומי

השער האחרון בגיליון זה מבקש לחבר בין שני קצוות, אשר כל אחד מהם מאיר באור שונה את המקום של המדיה הדיגיטליים בחייהם של ילדים ובני נוער: המקום שתופסים מדיה אלה בחיי השגרה ומקומם בעת משבר קיומי. מאמרו של דוד לוי עוסק בחיי השגרה, והוא בוחן את משמעויותיו של עולם משחקי הרשת בחייהם של ילדים ישראלים בני 11. ממאמר זה עולה כי משחקים בסוגת "ארגז החול" (דוגמת "מיקמק" הישראלי, שבו התמקד המחקר) יכולים להציע לילדים חוויה דומה לזו המתקבלת ממשחק חופשי מחוץ לבית. מאז עריכת המחקר, השימוש במשחקי רשת עלה באופן משמעותי, והם מהווים השלמה מהותית לקשרים חברתיים בלתי אמצעיים. מאמר זה תורם נדבך חשוב להבנת החוויות החברתיות של ילדים, אשר מתרחשות יותר ויותר במרחב הדיגיטלי.

המאמר שחותם את הגיליון הוא מאמרה של נטליה חבורוסטיאנוב, העוסק בשימוש בטלפונים חכמים על ידי ילדים-פליטים מאוקראינה אשר מצאו מחסה במחנה פליטים בפולין, במרץ 2022. ממצאי המחקר מראים כיצד ילדים אלה השתמשו בטלפונים החכמים כדי להתמודד עם הקשיים העצומים שעמדו בפניהם בימים הראשונים של מלחמת רוסיה-אוקראינה. מהמחקר עולה כי כבר בשבועיים הראשונים למלחמה השתמשו הפליטים הצעירים בטלפונים באופנים חדשים, בכדי למלא שלושה צרכים עיקריים: ויסות רגשי, שמירה על קשר עם בני גילם ושמירה על תחושת ההמשכיות בחייהם, שנופצו לרסיסים. המחקר חושף את התפקיד המרכזי של המדיה הדיגיטליים באסטרטגיות התמודדות של ילדים ומתבגרים, והוא מציע הבנות וכלים למטפלים ואנשי הרווחה ישראלים אשר עובדים עם ילדים החיים בקו העימות ומתמודדים עם הטראומה של משבר ביטחוני מתמשך.

במדור ביקורת ספרים מוצעת סקירה מאת נחי משעול-שאוּלי על ספרם של חננאל רוזנברג ומנחם בלונדהיים, "מנותקים: מה קורה כשמאה בני נוער מתעוררים בבוקר ללא הסמארטפון שלהם?" סקירה זו תאפשר לקוראי הגיליון הצצה ראשונית אל תוכנו של הספר ואל המערך המחקרי המרתק שעליו הוא מבוסס, כמו גם תגרה את סקרנותם לקרוא את הספר במלואו, וכך להכיר טוב יותר את חוויות החיים הדיגיטליות של נערים ונערות בעת הנוכחית.

מקורות

- Bar-Lev, Y., & Elias, N. (2020). Digital parenting: Media uses in parenting routines during the first two years of life. *Studies in Media and Communication*, 8(2), 41–48.
- Buckingham, D. (2006, 3–4 March). *Media Education in the age of digital technology*. Paper presented at the 10th Anniversary MED Congress "La Sapienza di Comunicare", Rome.
- Chiong, C., & Shuler, C. (2010). *Learning: Is there an app for that? Investigations of young children's usage and learning with mobile devices and apps*. The Joan Ganz Cooney.
- Elias, N., Lemish, D., Dalyot, S., & Floegel, D. (2021). Where are you? An observational exploration of parental technofence in public places in the US and Israel. *Journal of Children and Media*, 15(3), 376–388.

- Holloway, D., Green, L., & Love, C. (2014). "It's all about the apps": Parental mediation of preschoolers' digital lives. *Media International Australia, Incorporating Culture & Policy*, 153, 148–156.
- Kabali, H. K., Irigoyen, M. M., Nunez-Davis, R., Budacki, G. J., Mohanty, H. S., Leister, P. K., & Bonner, L. R. (2015). Exposure and use of mobile media devices by young children. *Pediatrics*, 136(6), 1044–1050.
- Krotz, F. (2007). The meta-process of "mediatization" as a conceptual frame. *Global Media and Communication*, 3(3), 256–260.
- Lemish, D. (2015). *Children and media: A global perspective*. Wiley-Blackwell.
- Lemish, D. (2020). TV, video games and other media could actually help your children while we're all staying at home. *NJ.com*. <https://www.nj.com/opinion/2020/04/tv-video-games-and-other-media-could-actually-help-your-children-while-were-all-staying-at-home-opinion.html>
- Livingstone, S. (2020). Digital by default: The new normal of family life under COVID-19. <https://blogs.lse.ac.uk/parenting4digitalfuture/2020/05/13/digital-by-default/>
- Li, B., & Shin, W. (2017). Parental mediation of children's digital technology use in Singapore. *Journal of Children and Media*, 11, 1–19.
- Muis, K. R., Ranellucci, J., Trevors, G., & Duffy, M. C. (2015). The effects of technology-mediated immediate feedback on kindergarten students' attitudes, emotions, engagement and learning outcomes during literacy skills development. *Learning and Instruction*, 38, 1–13.
- Nathanson, A. (1999). Identifying and explaining the relationship between parental mediation and children's aggression. *Communication Research*, 26(6), 124–143.
- Neumann, M. M. (2014). An examination of touch screen tablets and emergent literacy in Australian pre-school children. *Australian Journal of Education*, 58(2), 109–122.
- Nikken, P., & Schols, M. (2015). How and why parents guide the media use of young children. *Journal of Child and Family Studies*, 24(11), 3423–3435.
- Pereira, S., Fillol, J., & Moura, P. (2019). Young people learning from digital media outside of school: The informal meets the formal. *Comunicar*, 58, 41–50.
- Radesky, J. S., Schumacher, J., & Zuckerman, B. (2015). Mobile and interactive media use by young children: The good, the bad, and the unknown. *Pediatrics*, 135(1), 1–3.
- Schofield-Clark, L. (2011). Parental mediation theory for the digital age. *Communication Theory*, 21, 323–343.
- Troseth, G. L., Russo, C. E., & Strouse, G. A. (2016). What's next for research on young children's interactive media? *Journal of Children and Media*, 10(1), 54–62.
- Valkenburg, P. M., Krmar, M., Peeters, A. L., & Marseille, N. M. (1999). Developing a scale to assess three styles of television mediation: Instructive mediation, restrictive mediation, and social covieing. *Journal of Broadcasting and Electronic Media*, 43(1), 52–67.
- Wartella, E., Rideout, V., Lauricella, A., & Connell, S. (2013). *Parenting in the age of digital technology*. Report for the Center on Media and Human Development School of Communication Northwestern University.